

Regjeringens eller Ministeriets Side har taget nogen Bestemmelse for at gjøre Tilsynet stærkere og sikkrere. Deri ligger altsaa et Beviis for, at Ministeriet, Bestyrelsen, finder det vanskeligt for sig at gribe igjennem, selv overfor mere offentlige Instituter, og staffe et virksomt Tilsyn tilveie. Det bliver altsaa nødvendigt for Lovgivningsmagten at tilveiebringe Regler, som indeholde hvorledes Tilsynsformen skal være, for at Tilsynet kan siges at være tilstrækkeligt; men ved Sager af denne Natur kan Tilsynet igrunder ikke være tilstrækkeligt uden at være dagligt, idet en Mangsølbighed just af de Ting, som Regjeringen skalde henvende sin Opmærksomhed paa, ere saadanne Ting, som kunne foresalde saa een Dag og saa en anden, og hvor man ikke kan komme til at ståe Tilsynet just i det Øieblik, da Tilfældet foresalder, men hvor man griber sikkert, naar man vedligeholder et dagligt Eftersyn. Der er mod Forslaget gjort Indvendinger, blandt andre den, at man burde overlade til Ministeren selv gennem en Instrux at bestemme Virksomheden af denne Revision; men dertil svarer jeg, hvad jeg har svart Ministeren, at det: at overlade Tilsynsformen til Ministeriet har under den Tradition, som vi ere vant til med Hensyn til Revision, vist sig utilstrækkeligt, og altsaa ere vi nødt til gennem et Lovbud at bryde med Traditionen, med det Sædvansmæssige. Der er af Regjeringen selv i eet Tilfælde brudt med dette Sædvansmæssige, nemlig ved Overformynderiet i Kjøbenhavn; der er der indført den daglige Revision, og dette nævnes bestandig exempelviis som en overerdentlig heldig Foranstaltning. Jeg skal ikke her gaae ind paa nærmere at undersøge, hvor vidt det virkelig er det, men det fremføres exempelviis som en gunstig Foranstaltning; men jeg skalde dog sige, at hvis den ikke er saa gunstig, som den burde være, saa ligger det deri, at Revisoren beholder for sig selv, saagodt som et heelt Aar igjennem, de Bemærkninger, han indvinder ved sin Revision, og meddele dem ikke med kortere Mellemrum til Regjeringen. Det er for at undgaae en saadan Mangel ved Revisionen, at jeg har foreslaaet tilføiet, at der maanedlig skal gives Meddelelse til Ministeriet, og jeg mener, at fra

Regjeringens Side maa en Tilskyndelse af denne Art antages med Glæde, da det jo kun kan lette Tilsynet. Det er slet ikke det Samme som en Control i den Betydning, at der ved udøves en tvingende Myndighed, idet det kun er et Tilsyn uden nogensomhelst afgjørende Magt eller Indskyldelse. Man har ogsaa sagt: Vi vilde hellere have to Revisorer; men man maa vel lægge Mærke til, at Forslaget, som det her er stillet, ikke siger, at Institutet ikke maa have, om det vil, 20 Revisorer; Forslaget begrænses ikke Antallet af de Revisorer, som ansees nyttige for Foreningen, til 1, 2 eller 3 Revisorer, men det siger kun, at den ene skal staae i det nævnte Forhold til Ministeriet, medens de andre blive Institutets egne. Der er af et æret Medlem her i Nærheden, (K. Pedersen) gjort en Indvending, som angik Realiteten af Sagen; men jeg troer, at han har gjort Mere ud af det, end Tingen var værd. Han sagde, at en saadan daglig Revision vilde blive kostbarere end den aarlige Revision. At den vil blive noget kostbarere, er klart; men den, som under saadanne Omstændigheder skalde være Revisor, behøvede ikke at anvende hele sin Tid dertil, kun enkelte Timer daglig, og det er et Spørgsmaal, om ikke Foreningen vilde kunde have en saadan Mand ligesaa billigt som to aarlige Regnskabsrevisorer. Derhos troer jeg, at naar en saadan daglig Revisor har fulgt Institutet hele Aaret igjennem, vil Foreningen, naar den nærmere har overveiet det, finde, at den har en bedre og mere heldbringende Revision af den end af de. En aarlig Revision af de har efter min Formening ikke nogen Interesse for det Offentlige, hvorimod den daglige Revision er af megen Betydning og Vigtighed for det Offentlige.

Førend jeg gaaer ind paa mit Forslag under Nr. 4, maa jeg tillade mig en almindelig Betragtning angaaende Creditvesenet, som angaaer saa at sige den farlige Side ved Creditvesenet. Hvad er det, som det Creditvesen, hvorom der her er Spørgsmaal, gaaer ud paa? Det gaaer ud paa at faae saa meget som muligt af den liggende og faste Capital til cirkulerende Capital. Naar man gjør dette udover et vist Maal, saa fremstaaer deraf Odelæggelse; det gaaer hermed som med al mekanisk Kraft,